यस्येदं देवयजनमनुयज्ञं वितन्वतः ।
प्राचीनाग्रैः कुशैरासीदास्तृतं वसुधातलं ॥ १० ॥
सामुद्रीं देवदेवोक्तामुपयेमे शतद्रुतिं ।
यां वीक्ष्य चारुसर्वाङ्गीं किशोरीं सुष्ठ्वलंकृतां ।
परिक्रामन्तीमुद्वाहे चकमे ऽग्निः शुकीमिव ॥ ११ ॥
विबुधासुरगन्धर्वमुनिसिद्धनरोरगाः ।
विजिताः सूर्यया दिक्षु क्वणयन्त्येव नूपुरैः ॥ १२ ॥
प्राचीनबर्हिषः पुत्राः शतद्रुत्यां दशाभवन् ।
तुल्यनामव्रताः सर्वे धर्मस्नाताः प्रचेतसः ॥ १३ ॥
पित्रादिष्टाः प्रजासर्गे तपसे ऽर्णवमाविशन् ।
दशवर्षसहस्राणि तपसार्चंस्तपस्पतिं ॥ १४ ॥
यदुक्तं पथि दृष्टेन गिरिशेन प्रसीदता ।
तज्जापन्तो जपन्तश्च पूजयन्तश्च संयताः ॥ १५ ॥
विदुर उवाच ॥ प्रचेतसां गिरित्रेण यथासीत् पथि संगमः ।
यद्वाप्याह हरः प्रीतस्तन्नो ब्रह्मन् वदार्थवत् ॥ १६ ॥
संगमः खलु विप्रर्षे शिवेन हि शरीरिणां ।
दुर्लभो मुनयो दध्युरसङ्गाद्यमभीप्सितं ॥ १७ ॥
आत्मारामो ऽपि यस्त्वस्य लोककल्पस्य राधसे ।
शक्त्या युक्तो विचरति घोरया भगवान् भवः ॥ १८ ॥
मैत्रेय उवाच ॥ प्रचेतसः पितुर्वाक्यं शिरसादाय साधवः ।
दिशं प्रतीचीं प्रययुस्तपस्याहृतचेतसः ॥ १९ ॥
समुद्रमुप विस्तीर्णमपश्यन् सुमहत् सरः ।